

tror enstemmige Udtalelse om, at dette vil nødvendiggøre et nyt Bejlanlæg — der er af ikke ringe Betydning, idet Bejlanlægget alene vil koste 50,000 Kr. og Grunderhvervelsen dertil 15,000 Kr., altsaa et Beløb paa i alt 65,000 Kr. — endnu indtager det samme Standpunkt, saa at man kan være rolig for, at der, selv om Projektet af 1890 følges, ikke nu eller senere vil komme Forlangender om ny Udgifter til et nyt Bejlanlæg derved.

Madsen-Nygaard: Som det høje Ting bekendt, er hele Udvalget enigt om det Resultat, man er naaet til angaaende den foreliggende Sag. Imidlertid har et Mindretal, hvortil jeg hører, fundet det nødvendigt i Betænkningen at tage et Forbehold. Angaaende selve Sagen, det Resultat, hvortil man i Udvalget er kommet, vil jeg gerne tillade mig et Par Bemærkninger for Mindretallets Bedkommende, idet jeg ikke skal gaa ind paa at gentage, hvad den fungerende Ordfører nys udførlig har udtalt for os; jeg vil blot med Hensyn dertil sige, at jeg i alt væsentligt kan tiltræde den historiske Redegørelse, som han har givet af de herhenhørende Forhold. For mit eget Bedkommende vil jeg minde om, at man, saa vidt jeg kan skønne, i mange Aar har ment, at der var Trang til en Forandring af Viborg Banestation, endogsaa før 1884—85, men jeg skønner, at man har opfat Afgørelsen af dette Spørgsmaal af Hensyn til paatænkte ny Baneanlæg dels nordfra, dels syd fra. Imidlertid ser det ud, som om man i 1884—85 ikke har kunnet opstille dette Spørgsmaal længere, man har da taget fat paa en Omordning, en Udvidelse af Stationen ved Viborg. Jeg skal, som sagt, ikke gentage, hvad den ærede Ordfører der har gjort Rede for, men henviser til, hvad han i den Henseende har sagt, at i 1884—85 fremkom der et Forslag fra Regeringen, som saa vidt jeg skønner, ikke blev imødegaaet fra nogen Side, det blev tiltraadt, vistnok af hele Udvalget i Folketinget. Der blev bevilget Summen til forberedende Arbejder, dels til Grunderhvervelse, dels til Jordarbejder, dels til Udflytning af en Del af Viborg Sø, altsaa forberedende Arbejder for en senere Udvidelse paa den nuværende Plads. Det blev den Gang særlig fremhævet — det spiller en særlig Rolle for mit Bedkommende — bl. a., at selv om de forestillede paatænkte ny Jernbaneanlæg ved Viborg kom til Udførelse, vilde der ikke kunne være Tale om en Forlægning af den nuværende Station. Det var man enig om den Gang. Som allerede bemærket, fremkom der saa i Samlingen 1886—87 og i Samlingen 1887—88

Forslag til en videre Udførelse af den Plan, man allerede foreløbig var bleven enig om tidligere. Jeg har heller ikke skønnet, at der i de 2 Aar, 1886—87 og 1887—88, var nogen egentlig Modstand imod Planen i det andet Ting, men man foreslog at udsætte Sagen med Hensyn til Forhandlingerne om en mulig Aalestrup-Viborgbane, og jeg har det Indtryk af hele Stillingen i Folketinget, at man fra alle Sider ikke tænkte paa andet end paa en Udvidelse paa selve den nuværende Plads. Saa kom der pludselig i Marts 1885 en ny Plan fra Viborg Byraad, idet der fra dette kom et Andragende om Flytning af Stationen, saaledes som den nu foreligger i det Forslag, der er sendt herover fra det andet Ting. Dette Andragende er ifølge andre Andragender, som ere indsendte til Lands-tinget og Regeringen, holdt hemmeligt fra Marts 1890 til 12te Januar 1891. Først da blev det efter de Oplysninger, der findes i de senere Andragender, bekendt for Borgerne i Viborg, at der var indsendt et saadant Andragende i Marts Maaned 1890. Strafs blev en Del Statsborgere enige om at indsende et Andragende til Ministeriet, det blev underkrevet af 270 Grundejere og Statsborgere i Viborg By, som protesterede imod denne ny Plan. Dette Andragende blev indsendt i Januar 1891, det er jo bekendt, og jeg skal ikke komme ind paa her at gentage Indholdet af det, men kun minde om, for det første, at det er underkrevet af 270 Grundejere og Statsborgere i Viborg, og endvidere, at der siges, at de repræsentere Grundejendomme i Viborg af en Værdi paa 3 Millioner Kroner, samt at det fremdeles hedder deri, at dersom den ny Plan om Flytningen bliver tagen til Følge, vil det forårsage en Forringelse af Ejendommens Værdi for Underkrivernes Bedkommende af omtrent 1 Million Kroner. Jeg har ikke noget som helst Rendskab til, om denne Sum er rigtig eller sat for højt, og det skal jeg derfor lade ude af Betragtning, men jeg vil sige, at dersom der er Sandsynlighed for, at der sker en betydelig Forrykkelse af Ejendomsværdierne ved denne Flytning, er det en Grund mere for mig til at være imod den; thi jeg vil meget nødig gaa med til noget, der saaledes forrykker Ejendomsværdierne. Endvidere siges det, at Flytningen vil være af særlig Interesse for en Tredjedel af Viborgs Indbyggere, og at den for den anden Tredjedel er ligegyldig, medens den tredje Tredjedel er stærkt derimod. Dette paaberaaber man sig i Andragendet. Med Hensyn til, hvorvidt det alment skulde have nogen Interesse i